

ning, og denne Opfordring er efterfulgt saaledes, at der i dette Dieblit er tilskudt af Private 176,391 Kr., deri Nenter iberegne. Der er altsaa givet en meget betydelig Kapital som Tilskud, dels fra Kjøbenhavns Kommune og dels fra Private, som interessere sig for Theatret. Nu staar der jo sikkert nok i Loven om Theatrets Opførelse, at Bygningen er Statens Eiendom, og man kan saa sige: Da det er Statens Eiendom, kunne vi jo gjøre dermed, hvad vi ville. Men jeg skal dog ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at der er visse Hensyn at tage til dem, man i det Mindste indirekte har opfordret til at yde Tilskud til Theatret, at disse Hensyn ikke bør skydes til Side og ikke bør lades upaaagtede; thi der er vel her Intet, som efter den juridiske Ret er bindende; men det er dog ikke den juridiske Ret alene, som er eller bør være bindende. Den første Post, jeg møder her i Undringsforslaget, er Tilskud til Theatret for den sidste Del af den nu løbende Theatersaison. Der er maatte ikke Mange, der have gjort sig det klart, hvad det første Forslag egentlig gaar ud paa. Paa Grund af mangfoldige Omgjørelser i Theaterbudgettet, der ere vidtløftige, kjedsommelige og indviklede, er Sagen bleven ordnet saaledes, at en Del af Tilskuddet til det kongelige Theater voteres i eet Aar og en Del i det andet Aar, og den nu løbende Theatersaison, til hvilken man har voteret 60,000 Kr., har at vente af det kommende Finantsaars Bevilling ^{3,5} eller 36,000 Kr. Nu foreslaar man at bevilge i den Henseende 15,000 Kr.; altsaa det første Undringsforslag, der tager sig ud som en Bevilling, indeholder i Virkeligheden et Afdrag i Tilskuddet for den nu løbende Theatersaison paa 21,000 Kr. Den anden vigtige Post, som findes i Betænkningen, men som ikke er optagen her, angaaende Pension til det pensionsberettigede Personale, er beregnet til 70,000 Kr., og man vil deraf se, at Theatrets Lønning er dyrere end dets Forsættelse, naar man regner dette med; men vel at mærke, denne Beregning er ikke rigtig. Flertallet har taget det fast ansatte Personalets Lønning, saaledes som den er opført i Finantsloven, men har overset, at ved Pensionsberegningen kommer tillige den uvisse Indtægt i Betragtning for Stuespillerens Bedkommende, nemlig Feu, og denne Indtægt er i Forhold til Lønningen meget betydelig for mange Stuespillere, navnlig for dem, som have Feu af de høiere Klasser. Denne Beregning af 70,000 Kr. til Pension for det pensionsberettigede Personale, som findes i Betænkningen, lider saaledes af en meget væsentlig Mangel: den er meget for lille. Den første under Nr. 2 optagne Post er Lønning til det Personale, som er antaget med 1 Aars Opførelse. Denne Post hænger nøie sammen med den hele Betragtning af, hvad der nu skal foregaa. Det pensionsberettigede Personale skal affædiges — det fremgaar jo af Betænkningen —

men det ikke pensionsberettigede Personale skal opsiges med det kortest mulige Varjel, saa at man kan seie dem ud Allesammen, naar den løbende Theatersaison er forbi, og for det Tilfælde, at der var Nogle, som isølge Kontrakt maatte være saaledes stillede, at man ikke strax kunde jage dem ud, saa er her 15,000 Kr. til at lønne dem med. Jeg skal til Oplysning om denne Sag minde om, hvor stort Personalet er ved det kongelige Theater. Det hele Personale, deri medregnet Alle, som arbejde i Theatrets Tjeneste, er 516. Deraf arbejde naturligvis ingenlunde Alle hele Dagen igjennem eller til Stadighed i Theatret, det følger af sig selv, men Antallet af dem, der bruges af Theatret, og derfor mere eller mindre stadig lønnes af Theatret, er 516. Nu er det jo Skik — og det er en god Skik, thi det er et Humanitetshensyn, som ikke bør skydes til Side — at man yder dem, der affædiges af Statens Tjeneste, uden deres egen Skyld, en Understøttelse. Dette har man gjort ved alle tidligere Leiligheder, og det er mig en Tilfredsstillelse at se, at det ærede Flertal ogsaa har betænkt dette under Litra d, hvor der nemlig staa: „Til Understøttelse af nogle forhenværende underordnede Tjenestegjørende ved Theatret . . . 750 Kr.“ Naar jeg nu den 1ste Juli skal jage dem Alle ud, saa er det klart, at de Alle ere „forhenværende Tjenestegjørende ved Theatret“. Der kan da blive Spørgsmaal om, hvormange af de 516 der kan betegnes som overordnede og hvormange som underordnede Tjenestegjørende. Ansætter man det høit, saa tror jeg, at man kan betegne 200 af dem som overordnede Tjenestegjørende. Der bliver altsaa 316 tilbage, der skulle nyde en liberal Understøttelse af 750 Kr. for ³/₄ Aar; det vil sige — jeg skal forbigaa Drene — lidt over 2 Kr. til hver i ³/₄ Aar (Munterhed). Ja, dette er den humane Side ved Forslaget, skal jeg gjøre opmærksom paa, og jeg lægger derfor sædeles Vægt paa, at det ærede Flertal dog har betænkt, at man ogsaa burde vise sig liberal ved denne Leilighed. At det under Litra f. opførte Beløb „Til Tilsyn ved Theatrets faste og løse Eiendele 3,750 Kr.“ er aldeles utilstrækkelig for ³/₄ Aar, behøver jeg ikke nærmere at godtgjøre, thi et simpelt Blik paa Theaterbygningen og paa, hvad der er at varetage, vil let overbevise om, at denne Sum er aldeles utilstrækkelig. Men der er andre Spørgsmaal, som der her ikke engang er gjort et Forsøg paa at løse, og det er Spørgsmaal, som nødvendig kræve en Løsning. Jeg skal i den Henseende nævne, at der ved Theatret bestaar en Alderdomsforsørgelseskasse, delt i to Dele, saaledes, at der gives Nogle under visse nærmere, i to kongelige Resolutioner fastsatte Betingelser Pension efter Udløbet af 15 Aars Tjenestetid, medens der tilfalder Andre en selvverhøvet Alderdomsforsørgelse. Denne Kasse staa nu saaledes, at der i det førstnævnte Udfnit er 21, der have Udgang til Pension, og i den sidste